

ترجمہ تحت اللفظی

قرآن کریم

مولانا محمود حسن شاہی

پیشکش
مکتبہ اشاعت

فرار کیم

ترجمہ تحت اللفظی

مولانا محمود حسن (شیخ زلمہ)

تصحیح بہار رحمان و دیلمش

مور علی کوش

نشر احسان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْقُرْآنُ الْمَجِيدُ
مَكِّيٌّ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
بِهِ الْوَسْطُ الْوَسْطُ

كتاب
الغاية
في
الغاية

جزء اول

سورة الفاتحة

ترتیباً ۱

سورة الفاتحة

آیتها ۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله مہر گستر مہربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سہاس و ستایش از آن اله است پروردگار جہانیان

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

مہر گستر مہربان خداوندگار روز جزا

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

تنہا تو را می پرستیم و تنہا از تو یاری می خواهیم

أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

راہبری کن ما را بہ رست گمائی کہ

أَنْتَ عَلِيمٌ غَيْرُ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

تو دانایان بر آنان کہ تہم گمراہان اند

ترتیباً
۲

سورة البقرة

آیتها
۲۸۶بسم الله الرحمن الرحيم
به نام الله مهربان مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَىٰ لَنَا هَذِهِ السَّبِيلَ ۖ وَكُنَّا لَهَا غَافِلِينَ ﴿۱﴾
 حمد و ستایش برای پروردگارانی که ما را به این راه هدایت کردند و ما از آن غافل بودیم

هُدًى رَحْمَةً مِنَّا لِمَنِ اتَّبَعْنَا ۚ وَلَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَن� يَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ دِينَهُمْ ۚ وَنَحْنُ بِعَبَادَتِهِمْ مُّشْفِقُونَ ﴿۲﴾
 هدایتی رحمتی است برای پرهیزکارانی که پیروی کردند و ما را پیروی کردند و ما را از عبادت خداوند و تفریق دین خود از دین او باخود داشتند و ما مراقب عبادت آنها هستیم

بِالْحَقِّ يَوْمَئِذٍ تَتَقَبَّلُونَ ۚ وَفِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَنِ اتَّبَعْتُمْ ﴿۳﴾
 به حق در آن روز شما را بپذیریم و در آن روز نشانه‌هاست برای کسانی که پیروی کردند

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَأَنزَلَ إِلَهُكُمُ الْمَائِدَةَ ۖ وَفِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَنِ اتَّبَعْتُمْ ﴿۴﴾
 و کسانی که ایمان دارند و به پروردگار خود ایمان آوردند و ما را پروردگار خود را فرستادیم و در آن روز نشانه‌هاست برای کسانی که پیروی کردند

مِن قَبْلِكَ ۚ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۵﴾ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ شَرِّ أَمْرٍ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿۶﴾
 از پیش از این و در آخرت هم کافرانند و اینها در بدترین امرند و اینها فریبکارانند

هُدًى مِّن رَّبِّكَ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿۷﴾
 هدایتی از پروردگار خود و اینها فریبکارانند

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ هَمًّا إِنَّ كَسَانِي كِه كَفَر وَرَزِيَفَنَد يَكْسَان اِسْت بِر اَنَان چِه هَشْدَرَشَان بَدْعِي چِه هَشْدَرَشَان تَدْعِي

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ حَسَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَيْمَان نَمِي اُورِنَد مِهَر نِهَانِه اِسْت اَلله بِر دِل هَايشَان و بِر شِنَوَايِي شَان و بِر

أَبْصَرِهِمْ عَسَوُةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ دِيَد كَانَشَان بِر دَمَاي اِسْت و بِرَاي اَنَان عَذَابِي عَظِيمِي بَزْرِك اِسْت و از رَدَم رَدَم

مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتِيهِمْ الْآخِرُ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ كَسَنِي اِنْدَكِه مِي كَوِيَت اِيْمَان اُورِدِيْم بِه اَلله و به رُوز وَايَسِيْن و نِيَسْتَنَد اَنَان مُؤْمِنَان

يُخَذِّلُونَ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَذِّلُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ [مِي خَوَاهَنَد] فَرِيَب دِهَنَد اَلله رَا و كَسَانِي رَا كِه اِيْمَان اُورَدَهَانَد دِر حَالِي كِه نَمِي فَرِيَسَنَد چَر خُودَشَان رَا

وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا و دِر نَمِي يَابَنَد دِر دِل هَايشَان بِيْمَارِي اِي اِسْت پَس اِفْرُودَشَان اَلله بِر بِيْمَارِي اَشَان ا

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ و بِرَاي اَنَان عَذَابِي دِر دَنَآك اِسْت بِه سَبَب اَنَجِه دِرُوع مِي كَفْتَنَد و هَنَكَايِي كِه كَفْتِه شُود بِه اَنَان

لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١٢﴾ فِسَاد مَكْنِيَد دِر زَمِيْن كَوِيَت چَر اِيْن نِيَسْت كِه مَا اِصْلَاح كِرَايِيْم

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا قِيلَ أَكَلَه بَلَشِيَد كِه اَنَان خُود فِسَاد كِرَايَنَد و لِي دِر نَمِي يَابَنَد و هَنَكَايِي كِه كَفْتِه شُود

لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنْتُمْ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ بِه اَنَان اِيْمَان بِيَاوَرِيَد چَان كِه اِيْمَان اُورَدَنَد اِيْن مَرَدَم كَوِيَت اِيَا اِيْمَان بِيَاوَرِيْم چَان كِه اِيْمَان اُورَنَد اِيْن نَابِخَرْدَان؟

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ وَإِذَا لَقُوا أَكَلَه بَلَشِيَد كِه اَنَان خُود بِي خَرْدَانَد و لِي نَمِي دَانَد و هَنَكَايِي كِه دِيْدَار كَنَنَد

الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامِنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا كَسَانِي رَا كِه اِيْمَان اُورَدَهَانَد كَوِيَت اِيْمَان اُورَدَايِيْم و چُون خَلُوت كَنَنَد بَا شَيْطَان هَايشَان كَوِيَت بِي كَعَان مَا

مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ ﴿١٥﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِكُمْ وَبِشَخَنَد كَنَنَد اِيْمَان رَا اَلله رِيَشَخَنَد شَان اِرَاغَلِي اِي كَنَد و مِي كَشَاغَد اَنَهَارَا

فِي طَعْنِهِمْ يَعْصِيهِمْ ﴿١٦﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ دِر سَر كَشِي شَان اِدِر حَالِي كِه سَر كَشْتِه اَنَد اَنَان كَسَانِي هَسْتَنَد كِه خَرِيَدَنَد كَمَرَايِي رَا

بِالْهَدَىٰ فَمَا رِيَحَتَ يَحْزَنُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٧﴾ بِه اِيَهَاي اِهَنَايَت پَس سَوْدِي تَدَاد سَوْنَاي اَنَان و نِيُودَنَد رَاه يَاغَنَكَايِي

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
 حال آنان چون حال کسی است که افروخت آتشی را پس چون روشن کرد آتش را پیرامون آن کسی را

ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يَبْصُرُونَ (۱۷) **صُمٌّ**
 از بین آورد الله روشنی آنها را و رها کرد آنها را در تاریکی هایی که اجزای را نمی بینند (۱۷) (انسان اگر اندک

بِكُمْ عَمَى فَبُهِمٌ لَا يَرْجِعُونَ (۱۸) **أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ**
 گنگانند کورانند پس آنان باز نمی گردند از گمراهی (۱۸) یا مانند اگر بارانی سخت باریده از آسمان که در آن

ظُلُمَاتٌ وَّرَعْدٌ وَرِقٌّ يَجْعَلُونَ أَصْنَعَهُمْ فِي مَادَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ
 تاریکی هایی و رعد و برقی است قرار می دهند انگشتانشان را در گوش هایشان از این صاعقه ها

حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ (۱۹) **يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ**
 از ترس مری و الله احاطه کننده کافران است (۱۹) نزدیک است که برق برباید

أَبْصَرَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَتْ لَهُمْ مَشْجَا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا
 چشمانشان را هرگاه که روشنی دهد برای آنان راه روند در آن آروشان و چون تاریک کند بر آنان بایستند

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ **إِنكُم عَلَى كُلِّ شَيْءٍ**
 و اگر می خواست الله قطعا از بین می برد شنوایی شان و دیدگانشان را بی گمان الله بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲۰) **يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ**
 چیزی تواناست (۲۰) ای مردم بپرستید پروردگارتان را آن که آفرید شما را

وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُم لَمَلَكُم مَّلَكٌ تَسْمَعُونَ (۲۱) **الَّذِي جَعَلَ لَكُم**
 و کسانی را که پیش از شما بودند باشد که شما بپروا کنید (۲۱) همان الله که قرار داد برای شما

الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَخَرَجَ
 زمین را بستری و آسمان را سرباهی و فرو فرستاد از آسمان آبی را سپس برآورد

بِهِ مِنَ الشَّجَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْمَلُوا **إِنَّهٗ** **أَنذَاكُمْ** **وَأَنْتُمْ**
 با آن از محصولات روزی ای برای شما پس قرار ندهید برای الله همتایانی را حال آنکه شما

تَعْلَمُونَ (۲۲) **وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا**
 می دانید (۲۲) و اگر هستید در تردید از آنچه فرو فرستادیم بر بنده مان

فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ **وَأَدْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ**
 پس بیاورید سوره ای همانند آن را و فراخوانید گواهانتان را به یاری در برابر الله

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۲۳) **فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا** **فَأْتُوا**
 اگر هستید شما راست گویان (۲۳) پس اگر نکردید و هرگز نتوانید کرد پس بپروا کنید

النَّارِ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَآبُودُهَا **وَالْمِجَارُ** **أُحِدَّتْ** **لِلْكَافِرِينَ** (۲۴)
 از آتشی که هیزم آن مردم و سنگ هاست که آماده شده است برای کافران (۲۴)

وَيُنِيرُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اِنَّ هُمْ جُنُودٌ
و مژگانده به کسانی که ایمان آورده و نیکوکارند و نیکوکاران است که برای آنهاست بهشتی که
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ صَالِحًا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ
در آن است از رودها و درختان آنها جاریست هر که روزی مثل نعمه اولی ایضا از میوه
رُزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُوتُوا بِهِ مُتَشَبِهًا
نوعی را گویند این همان است که روزی بهشتی را پیش به پیش بود از اولی و در آن که همین است
وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۵﴾
و برای آنهاست در آنجا همسران پاکیزه و آنان در آن جاودانه
﴿۱۵﴾ اِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي اَنْ يَبْذُرَ مِثْلًا مَّا يَوْضَعُ فَا
حق است خدا شرم نمی کند از آنکه ببرد نظریا به پیش
مَرَقَهَا قَالُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا يَقُولُونَ اِنَّ اللَّهَ اَعْلَمُ
بالاتر از این است پس آن کسانی که ایمان آورده پس می دانند که خدا آن را می دانست از جانب
رَبِّهِمْ وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا اَرَادَ اللَّهُ
و چه می گویند و اما کسانی که کفر ورزیدند می گویند چه چیزی اراده کرده است خدا
بِهَذَا مِثْلًا يُعْذِلُ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا
به این مثلاً معذرت می کند بآن بسیاری را و هدایت می کند بآن بسیاری را
وَمَا يُعْذِلُ بِهِ اِلَّا الْفٰسِقُونَ ﴿۱۶﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ
و معذرت نمی کند بآن مگر فاسقین و آنان که کسی که می شکنند عهد
اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا اَمَرَ اللَّهُ بِهِ اَنْ يُوصَلَ
خدا پس از استوار ساختن و می گشاید آنچه را که دستور داده است خدا به آن که پیوند شود
وَيُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿۱۷﴾
و فساد می کنند در زمین و اینانند کافران
كَيْفَ نَكْفُرُ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ اَمْوًا فَآخِذْكُمْ
چگونه بگردد کفر ما را با خدا و شما بودید امواتی پس زنده گردید شما را
ثُمَّ يُبَيِّنُ لَكُمْ ثُمَّ يَخْبِتُكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ رُجْعُكُمْ ﴿۱۸﴾ هُوَ
پس می بویاند شما را پس زنده می گرداند شما را پس به سوی او بازگرداند می شود ﴿۱۸﴾ او
الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اَسْتَوَى اِلَى
کسی است که آفرید برای شما آنچه را که در زمین است جمیعاً الله است ایستاد کرد
السَّمَاءَ فَسَوَّيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوٰتٍ وَهُوَ يَكْلِي ثَمَرَهُ عَلِيمٌ ﴿۱۹﴾
ایمان را پس سوار شد آنها را از سوی ستم است ایستاد و او به هر چیزی داناست ﴿۱۹﴾

[illegible]

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ حَيْثُ مَا يَأْتِيَكُم مِّنْهُ هُدًى مِّنْهُ قَسَمَ اللَّهُ لَوْلَا أَن رَّبُّهُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَذَكَّرُوا بِتِجَارَتِكُمُ الَّتِي كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ هِيَ الَّتِي بَعَدَ اللَّهُ مَقَالَاتِكُم بِهَا تَمْلِكُونَ ﴿١٣٠﴾ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْجَارُ فَتَبْلُغُ أَرْبَابَكُمْ فَأَخَذَتْ بِيَمِينِكُمْ رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴿١٣١﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَمَا أَسْرَفْتُمْ مَصْرَفًا لَنَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَئِكَ الَّذِينَ هُمْ يُعْذَرُونَ ﴿١٣٣﴾ وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ فَيُضِلَّكُمْ وَتَكُونُوا شَاغِرًا ﴿١٣٤﴾ وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ فَيُضِلَّكُمْ وَتَكُونُوا شَاغِرًا ﴿١٣٥﴾ وَأَتِمُّوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَبُوا مَعَ الرِّكَبِ ﴿١٣٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْتَخِنُ ﴿١٣٧﴾ أَفَنُكِبُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿١٣٩﴾ الَّذِينَ يَنْطَلِقُونَ أَفْئِدَتَهُمْ مُّسْلِقِينَ ﴿١٤٠﴾ وَأَنَّهُم إِلَى رَبِّهِمْ أُولُو رُجُوعٍ ﴿١٤١﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ فَتَبْلُغُ أَرْبَابَكُمْ فَأَخَذَتْ بِيَمِينِكُمْ رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴿١٤٢﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ حَيْثُ مَا يَأْتِيَكُم مِّنْهُ هُدًى مِّنْهُ قَسَمَ اللَّهُ لَوْلَا أَن رَّبُّهُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٤٣﴾ وَتَذَكَّرُوا بِتِجَارَتِكُمُ الَّتِي كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ هِيَ الَّتِي بَعَدَ اللَّهُ مَقَالَاتِكُم بِهَا تَمْلِكُونَ ﴿١٤٥﴾ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْجَارُ فَتَبْلُغُ أَرْبَابَكُمْ فَأَخَذَتْ بِيَمِينِكُمْ رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴿١٤٦﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَمَا أَسْرَفْتُمْ مَصْرَفًا لَنَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَئِكَ الَّذِينَ هُمْ يُعْذَرُونَ ﴿١٤٨﴾ وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ فَيُضِلَّكُمْ وَتَكُونُوا شَاغِرًا ﴿١٤٩﴾ وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ فَيُضِلَّكُمْ وَتَكُونُوا شَاغِرًا ﴿١٥٠﴾ وَأَتِمُّوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَبُوا مَعَ الرِّكَبِ ﴿١٥١﴾ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْتَخِنُ ﴿١٥٢﴾ أَفَنُكِبُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٥٣﴾ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿١٥٤﴾ الَّذِينَ يَنْطَلِقُونَ أَفْئِدَتَهُمْ مُّسْلِقِينَ ﴿١٥٥﴾ وَأَنَّهُم إِلَى رَبِّهِمْ أُولُو رُجُوعٍ ﴿١٥٦﴾

وَذِي قُلُوبٍ أَعْوَجَتْ عَنِ الذِّكْرِ هَٰؤُلَاءِ لَبِئْسَ مَا لَكُم مِّنَ الْآيَاتِ وَلَٰكِن لَّا تَعْلَمُونَ

يُذِخُّنَا اللَّهُ مِنَ هَٰذَا عَذَابٍ عَظِيمٍ ۚ وَذِي قُلُوبٍ أَعْوَجَتْ عَنِ الذِّكْرِ هَٰؤُلَاءِ لَبِئْسَ مَا لَكُم مِّنَ الْآيَاتِ وَلَٰكِن لَّا تَعْلَمُونَ

وَأَعْرِضْ عَنِ الْفِرْعَوْنَ وَآلِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا هَٰؤُلَاءِ لَبِئْسَ مَا لَكُم مِّنَ الْآيَاتِ وَلَٰكِن لَّا تَعْلَمُونَ

رَبِّعِي يَتَبَوَّأُ الْمُخَلَّفُونَ الْمَنَاحِلَ الَّتِي فِي يَدَيْهِمْ وَأَنَّهُمْ طَالُوا

ثَمَّ عَمُوا عَنْكُمْ مِّنْ عِندِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وَأَنذِرْ هَٰؤُلَاءِ يَوْمَ الْمُنَادِ وَتَفَرَّقَ الْأُنْثَىٰ مِنَ الثَّوَابِ الرَّجِيمِ

وَأَنذِرْ هَٰؤُلَاءِ يَوْمَ الْمُنَادِ وَتَفَرَّقَ الْأُنْثَىٰ مِنَ الثَّوَابِ الرَّجِيمِ

وَأَنذِرْ هَٰؤُلَاءِ يَوْمَ الْمُنَادِ وَتَفَرَّقَ الْأُنْثَىٰ مِنَ الثَّوَابِ الرَّجِيمِ

وَأَنذِرْ هَٰؤُلَاءِ يَوْمَ الْمُنَادِ وَتَفَرَّقَ الْأُنْثَىٰ مِنَ الثَّوَابِ الرَّجِيمِ

وَأَنذِرْ هَٰؤُلَاءِ يَوْمَ الْمُنَادِ وَتَفَرَّقَ الْأُنْثَىٰ مِنَ الثَّوَابِ الرَّجِيمِ

وَأَنذِرْ هَٰؤُلَاءِ يَوْمَ الْمُنَادِ وَتَفَرَّقَ الْأُنْثَىٰ مِنَ الثَّوَابِ الرَّجِيمِ

وَأَنذِرْ هَٰؤُلَاءِ يَوْمَ الْمُنَادِ وَتَفَرَّقَ الْأُنْثَىٰ مِنَ الثَّوَابِ الرَّجِيمِ

وَأَنذِرْ هَٰؤُلَاءِ يَوْمَ الْمُنَادِ وَتَفَرَّقَ الْأُنْثَىٰ مِنَ الثَّوَابِ الرَّجِيمِ

وَأَنذِرْ هَٰؤُلَاءِ يَوْمَ الْمُنَادِ وَتَفَرَّقَ الْأُنْثَىٰ مِنَ الثَّوَابِ الرَّجِيمِ

وَأَنذِرْ هَٰؤُلَاءِ يَوْمَ الْمُنَادِ وَتَفَرَّقَ الْأُنْثَىٰ مِنَ الثَّوَابِ الرَّجِيمِ

وَهَذَا الَّذِي آتَيْنَاهُ فِي هَذِهِ الْقُرْآنِ فَكُنُوا مِنْهَا حَتَّى تَمُوتُوا وَرَبُّكُمْ
 وَدَخَلُوا النَّارَ سَجْدًا وَفُتُّوا حِطَّةً ثُمَّ لَكُمْ عَذَابُكُمْ
 وَسَيُزِيدُ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَلْيُحْذَرُوا الْيَوْمَ لَعْنَةُ اللَّهِ لِّلَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِيمٍ ذِكْرُهُمْ يَسْخَرُونَ
 النَّاسَ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٠٠﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
 لَقَوْمِهِ. فَلَمَّا أَصْرَبَ بِعَبَاثِكِ الْخَصْرَ فَاَنْصَحَرْتَ مِنْهُ
 أَتَيْنَا عَشْرَةَ نَجْمًا ثُمَّ عَمِدَ صَفْلُ نَارٍ فَشَرِبْنَاهُ حَقْلًا
 وَاشْرَبُوا مِنْ يَدَيْهِ وَلَا تَلْعَنُوا فِي الْأَرْضِ مَقْبُورِينَ ﴿١٠١﴾
 وَهَذَا الَّذِي آتَيْنَاهُ فِي هَذِهِ الْقُرْآنِ فَكُنُوا مِنْهَا حَتَّى تَمُوتُوا وَرَبُّكُمْ
 يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا ثَمَّنَتْ الْأَرْضُ مِنْ بَيْنِهَا وَقَشَائِهَا وَفُومَهَا
 وَتَعْدِيهَا وَنَصَبَهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى
 بِالَّذِي هُوَ أَعْلَى أَقْبِلُوا بِضُرٍّ هُوَ لَكُمْ مَا تَأْتُونَ
 وَصُرْتُ عَلَيْهِمُ الْيَوْمَ وَالْمَصْحُفَ وَبَنِي إِسْرَءِيلَ
 ثُمَّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا بِكُفْرِهِمْ فِي آيَاتِنَا وَلَئِنْ لَمْ يَنْتَهِبُوا
 لَيْسَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١٠٢﴾

[illegible]

هر کس از این که عیسای بود

وہ میری طرف سے ہے + + + + + میری طرف سے ہے

مجلس شورای ملی - تهران - ۱۳۰۲

[illegible][illegible][illegible]

وہ جس نے اس کی طرف سے کوئی کام نہیں کیا ہے۔

20. 3. 1994

... ..

116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

● 1994年12月1日，中国正式加入世界贸易组织。

一、二、三、四、五、六、七、八、九、十、十一、十二、十三、十四、十五、十六、十七、十八、十九、二十、二十一、二十二、二十三、二十四、二十五、二十六、二十七、二十八、二十九、三十、三十一、三十二、三十三、三十四、三十五、三十六、三十七、三十八、三十九、四十、四十一、四十二、四十三、四十四、四十五、四十六、四十七、四十八、四十九、五十、五十一、五十二、五十三、五十四、五十五、五十六、五十七、五十八、五十九、六十、六十一、六十二、六十三、六十四、六十五、六十六、六十七、六十八、六十九、七十、七十一、七十二、七十三、七十四、七十五、七十六、七十七、七十八、七十九、八十、八十一、八十二、八十三、八十四、八十五、八十六、八十七、八十八、八十九、九十、九十一、九十二、九十三、九十四、九十五、九十六、九十七、九十八、九十九、一百

[illegible]

فَلَوْ اَدْعٰى كُلُّ مِثْلٍ يُسَبِّحُكَ مَا هٰى اِلَّا اَنْفَرُ قَشَبَةٍ عَيْنًا وَاِمَا

[illegible]

ثَبْرُ الْأَرْضِ وَلَا تَقَى الْخَرْتُ مُنْمَةً لَا شَيْءَ فِيهَا فَأَوُوا

النَّاسِ حَتَّىٰ بِالْحَقِّ يَدْعُوهَا ۚ وَمَا كَادُوا بِمُعْتَدِلِينَ ۝

فَقَدْ رَفَعْتُمْ فِيهَا

فَقُلْتُ أَصْرُهُ مَقْصُودٌ كَذَلِكَ يُنْفَخُ أَمَةُ الْمُؤْمِنِ وَرَبْعَةٌ

لَمَّا كُنْتُمْ خَصَمِينَ ۚ لَمَّا كُنْتُمْ خَصَمِينَ ۚ لَمَّا كُنْتُمْ خَصَمِينَ ۚ

فَمَنْ كَانَ خِطَاةٌ كَخِطَاةِ هَذِهِ الْأَجْدَادِ فَاسْتَفْتَاهُ فِيهِمْ قَالَ لِيَأْتِيَهُمْ يَوْمَئِذٍ مَوْجٌ مِمَّا عُمِدَ بِهِ رَبُّهُمْ فَيَأْخُذُهُمْ فَيُنْزِلُهُمْ فِي طَبَقٍ أَوْسَعٍ فَنُدُّوهُمْ كَمَا يُدْعَى الْبَنَاتُ فَهُمْ لَا يَحْكُمُونَ

مِنْهُ الْآتَمَةُ وَالْمُنْتَمَةُ لَنَا شَقَرٌ فَهَرَمٌ مِنْهُ نَسَمَةٌ وَفِي

لَمَّا خَسَفَ مِنَ الْخَنَازِ وَمَا يُفَعَّلُ فَمَا قَصَمُوا

[illegible][illegible][illegible]

وَأَمَّا بَعْدُ فَيَعْلَمُ أُولَئِكَ أَنَّ هَؤُلَاءِ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ قَوْلٌ مَعَهُمْ فِي شَيْءٍ مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

[illegible]

۱۰۰	۱۰۱	۱۰۲	۱۰۳	۱۰۴	۱۰۵	۱۰۶	۱۰۷	۱۰۸	۱۰۹	۱۱۰	۱۱۱	۱۱۲	۱۱۳	۱۱۴	۱۱۵	۱۱۶	۱۱۷	۱۱۸	۱۱۹	۱۲۰	۱۲۱	۱۲۲	۱۲۳	۱۲۴	۱۲۵	۱۲۶	۱۲۷	۱۲۸	۱۲۹	۱۳۰	۱۳۱	۱۳۲	۱۳۳	۱۳۴	۱۳۵	۱۳۶	۱۳۷	۱۳۸	۱۳۹	۱۴۰	۱۴۱	۱۴۲	۱۴۳	۱۴۴	۱۴۵	۱۴۶	۱۴۷	۱۴۸	۱۴۹	۱۵۰	۱۵۱	۱۵۲	۱۵۳	۱۵۴	۱۵۵	۱۵۶	۱۵۷	۱۵۸	۱۵۹	۱۶۰	۱۶۱	۱۶۲	۱۶۳	۱۶۴	۱۶۵	۱۶۶	۱۶۷	۱۶۸	۱۶۹	۱۷۰	۱۷۱	۱۷۲	۱۷۳	۱۷۴	۱۷۵	۱۷۶	۱۷۷	۱۷۸	۱۷۹	۱۸۰	۱۸۱	۱۸۲	۱۸۳	۱۸۴	۱۸۵	۱۸۶	۱۸۷	۱۸۸	۱۸۹	۱۹۰	۱۹۱	۱۹۲	۱۹۳	۱۹۴	۱۹۵	۱۹۶	۱۹۷	۱۹۸	۱۹۹	۲۰۰
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

۷۷

أُولَٰئِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
و آنها می دانند که الله می داند آنچه را پنهان می کند و آنچه را آشکار می سازد

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَتْلُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانٍ وَإِنْ هُمْ
و برخی از آنان بی سوادانی هستند که نمی دانند کتاب الهی را مگر حیالاتی خام و بیسند اما

إِلَّا يَنْظُرُونَ ۚ قَوْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
جز سخته گمان برداری می کنند پس وای بر کسانی که می نویسند کتاب را یا دستهایشان

ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عَمْدِ اللَّهِ لَئِيْشْرُوا بِهِ ۚ ثُمَّ قَلِيلًا
پس می گویند این از برد الله است تا بفرودند آن را به بهیسه اندک

قَوْلٌ لَهُمْ وَمَا كُنْتُمْ أَتَدْرِيهِمْ ۚ وَقَوْلٌ لَهُمْ فَمَا يَكْسِبُونَ
پس وای بر آن را آنچه نوشته است دستهایشان و وای بر آن از آنچه به دست می آورند

وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّكَارُ إِلَّا أَتَانَا مَقْدُودَةٌ ۚ قُلْ
اینها و یهودیان گفتند هرگز نمی رسد به ما آنی جز روزهای شمرده و سبک و بگو

أَتُخَذَتْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلْنَحْلِفَ ۚ اللَّهُ عَهِدٌ بَيْنَهُمْ أَنَّهُ
آیا گرفته شد نزد الله بر آن پس هرگز خلاف بخورند کرد الله پیمان خود را یا سبب می دهد

عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ بَلْ كُلٌّ مِّنْ حِسَابِ مَكِيدَتِهِ
نه الله چیزی را که نمی دانید پس سبب است از هر که حساب کند بدی او را

وَأَحْطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُمْ ۚ قَوْلُكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
و فراگیرد او را گناهش پس آن همانند آتش اند

فِيهَا خَالِدُونَ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
در آن جاودانند و کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۚ وَإِذْ
آنان همانند بهشتند در آن جاودانند و یاد کنید آنکه که

أَحْذَا مِيشَقَ نَوَىٰ إِسْرَءِيلَ لَا تَقْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۚ وَبِأَنفُسِكُمْ
گرفهیم پیمان بنی اسرائیل را که میبستید جز الله را و به نفس و عاشر

إِحْسَانًا ۚ وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَهُؤُلُوا
مکنی کنید و بر به خویشان و یتیمان و بیسرایان و بنویسند

لِلنَّاسِ حُسْنًا ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
به مردم سخن نیک را و بها دارند نماز را و بدهید زکات پس

تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ۚ
پس برگردید جز اندکی از شما و شما روگردان بودید

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَقْتُلُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ
 وایذ کشید آنکه که گرفتیم میصافش را که مریزید حوض هانتل را و بیرون نکند

أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ
 خودتان جسمیتان را از دیارهای شما پس ایستادید و خودتان گواهی دادید

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ فَرِيقًا
 سپس شما ایستادید آنکه می کشید خودتان را = همکشیان و بیرون می رانید گروهی

مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ فَرِيقًا
 از خودتان از دیارهای شما می کشید خودتان را = همکشیان و بیرون می رانید گروهی

وَأِنْ يَأْتُواكُمْ أُسْرَىٰ أَوْ بِطُورٍ فَلَا يَأْتِيَنَّكُمْ عَنِ النَّاسِ
 و اگر بیایند به برد شما یا به صورت اسیرانی علیه می نهید برای آنکه حال آنکه حرام است بر شما

إِخْرَاجُهُمْ أَفْئُوتٌ مِنْكُمْ وَيَكْتُمُونَ كِتَابَ اللَّهِ
 بیرون راندن آنها آفتی است از شما و پنهان می دارند کتاب خدا را

يَكْتُمُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَكْبَرُوا مِنَ الْإِيمَانِ
 پنهان می دارند کتاب خدا را و بزرگوارتر شدند از ایمان

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ
 در زندگی دنیا و در روز قیامت بازگردانده می شوند به سوی سختترین عذاب

وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 و خدا نیست غافل از آنچه می کنید

أَلَمْ يَأْتِ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ وَبَنِي إِسْرَءِيلَ أَنْ يَدْعُوا
 آیا نیامد یهود و نصاری و بنی اسرائیل را تا دعوت کنند

بِقَدْوَةٍ بِالرُّسُلِ وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَتِينَ
 پس او را پیغمبران را و دادیم به عیسی پسر مریم البتین

وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ
 و تقویت کردیم او را با روح القدس آیا هرگاه آورد درینان پیغمبری چیزی را که دوست ندارید

أَنْفُسَكُمْ قُلُوا تَقَالُوبُكُمْ قَالُوا قُلُوا تَقَالُوبُكُمْ
 بگوئید که دروغگو هستید بگوئید که دروغگو هستید بگوئید که دروغگو هستید

قُلُوا تَقَالُوبُكُمْ قَالُوا قُلُوا تَقَالُوبُكُمْ قَالُوا قُلُوا تَقَالُوبُكُمْ
 بگوئید که دروغگو هستید بگوئید که دروغگو هستید بگوئید که دروغگو هستید

قُلُوا تَقَالُوبُكُمْ قَالُوا قُلُوا تَقَالُوبُكُمْ قَالُوا قُلُوا تَقَالُوبُكُمْ
 بگوئید که دروغگو هستید بگوئید که دروغگو هستید بگوئید که دروغگو هستید

قُلُوا تَقَالُوبُكُمْ قَالُوا قُلُوا تَقَالُوبُكُمْ قَالُوا قُلُوا تَقَالُوبُكُمْ
 بگوئید که دروغگو هستید بگوئید که دروغگو هستید بگوئید که دروغگو هستید

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا

و هنگامی که آمد برای ایشان کتابی از طرف خدا که تصدیق کننده است آنچه را با آن است و بدین

مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ

از پیش از پیش از آن پیروی می خواستند بر کسانی که کفر ورزیدند پس چون آمد برای ایشان

مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۸۸﴾

چیزی که ندانستند کفر ورزیدند پس لعنت است بر کافران را

يَتَسَاءَلُونَ أَشْرَوْا بِهِ أَن تُبَدِّلُوا أَلْسِنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

پس از آنکه می پرسند که فروخته اند آن را تا بدوستان را بخواهند که زبانهای بنی اسرائیل را

أَلَّهُ أَنْ يُبَدِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

خدا را تا بدوستان را بخواهد که فرومردد خدا از فضل خویش را بر هر که خواهد از بندگان

فَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ عَلَى الْعَصَبِ وَالْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

پس بدین چه حکم می دهند بر عصای بنی اسرائیل و بر کافران عذاب خوار کننده است

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَوَاسَّوْا

و هنگامی که گفته شود به آنان ایمن بیاورید به آنچه فرو فرستاده است خدا گویند ایمن می آوریم به آنچه

أَنزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا

فرو فرستاده شده است بر ما و کفر می ورزند به آنچه عین است در حالی که حق است تصدیق کننده

لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيََاءَ اللَّهِ مِن قَبْلُ إِن كُنْتُمْ

چیزی است که با آن است بگو پس چرا می کشید پیامبران خدا را پیش از این اگر هستید

مُؤْمِنِينَ ﴿۹۱﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ

مؤمنان و لقا آمد برای شما موسی با بینه های روشن

ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَاقِيهِ وَأَنْتُمْ قَانِئُونَ ﴿۹۲﴾

نگاه گرفتید گوساله آن را پس از آنکه از بقیه آن را خوردید و شما قانع بودید

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا

و بدین که گرفتیم پیمان را و برافراشتیم بالای شما کوه طور و گفتیم بگیرید

مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَوْلًا وَصَيَّا

آنچه را که دادیم به شما با قدرت و جهاد تمام و شنیدیم و بفرمودیم

وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ثُل

و به آنان نوشانیده شد در دل هایشان گوساله به سبب کفرشان

يَتَسَاءَلُونَ بِأَمْرِكُمْ وَأَمْ لَا يَأْتِيكُمُ الْبَيِّنَاتُ

پس از آنکه می پرسند به امر شما یا آن که نیامده است بینه های روشن

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الدَّارَ الْآخِرَةَ عِنْدَ اللَّهِ بِحَسَبِ مَا تَعْمَلُونَ

دُرْیَن دیکر مرعس یس اورو کید موی را اگر کنتم صَدِیقِین راستگوین

وَلَنْ يَسْتَوْفُوا أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِأُطْلَافِهِمْ

و هر گز برده جوفند کرد آن را هیچ گاه به سبب آنچه پیش فرستاده اند دستهایش را الله پس دانست باطنهایشان را

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَمْرٍ يُسْرِرُهُمْ قُلُوبُهُمْ وَأَنزَلَ الْغُلُوبَ وَالْأَبْصَارَ

و هر گز به جوازی باطنهایشان را = چه را از صدقترین مردم بر و بدگانی و حس حسد بر آن کسانی که

أَشْرَكُوا يَوْمَ هُنَّ مُطْمَئِنِّاتٌ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَمَا يَكْفُورُونَ

سرك و زريند دوست دارد [هر] یکی سان که کفش عمر داده بود هر سال حال آنکه نیست آن عمر در بر نور کسده نو

مِنَ الْعَذَابِ أَن يَمْشُوا وَهُمْ كَذِبُونَ

از عذاب هر تیره که عمر داده بود و الله پس بیستاد به آنچه هر کس

مَنْ كَانَتْ لَهُ حَقٌّ عَلَى النَّاسِ مِنْ حَقِّهِمْ

هر کس که باشد حقش جزیریل پس الله است و بر او غرود آورده است آن در آن بر دل او به فرمان الله

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَمْرٍ يُسْرِرُهُمْ قُلُوبُهُمْ وَأَنزَلَ الْغُلُوبَ وَالْأَبْصَارَ

و هر گز به جوازی باطنهایشان را = چه را از صدقترین مردم بر و بدگانی و حس حسد بر آن کسانی که

أَشْرَكُوا يَوْمَ هُنَّ مُطْمَئِنِّاتٌ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَمَا يَكْفُورُونَ

سرك و زريند دوست دارد [هر] یکی سان که کفش عمر داده بود هر سال حال آنکه نیست آن عمر در بر نور کسده نو

وَأَسْمَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَى مُلْكٍ سُلَيْمٍ وَمَا كَفَرُ

و آنچه می شنوید که شیطان با سحر و جادو بر شما می خواند و آنچه که فرما برون می گوید با اینکه کفر و کفر

سُلَيْمٍ وَلَئِنْ الشَّيْطَانُ كَفَرُوا يَعْبُدُونَ النَّاسَ

سلیمن و لیکن شیطان ها کفر و پرستند که آموزش می دادند به مردم

الْبَحْرُ وَمَا ارسلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ

خا و آنچه که در دو فرستاده بود بر آن دو فرشته در سورین بابل به نام هاروت و ماروت

وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَقَّ يَقُولَا إِنَّمَا عَنَّا فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرُ

حال آنکه هر دو نمی دانند آنچه می گویند و هر دو می گویند که ما را وسیله آزمایش شماست پس مبادا کفر سوزی

فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ

و آن می آموختند از آن دو چیزی را که خانی می انداخته بآن میان مرد و همسرش

وَمَا هُمْ بِضَاكِرِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

و نبودند آنها را آن رسان برسان بآن جانوا نه هیچ کسی مگر به خواست الله و می آموختند

مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ

چیزی که برایش می رساند به نفع و سودش می داد و نه درسی که خسران بدهد هر کس به دست بپردازد بخود

مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرُّوا بِهِ

نیست برای او در آخرت هیچ بهره ای و قطع بد است چیزی که فروختند به پستی آن

أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا

خودشان اگر می دانستند و اگر این گمان آنها ایمان آورده

وَأَتَّقُوا لَمَثُوتَ بَيْنَ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

و پرهیزکاری کرد بودند قطع باخاستی از نزد الله برایشان بهتر بود اگر می دانستند

﴿١٠٣﴾ بِأَنَّهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَأُوا رِعَا وَقُولُوا

ای کسانی که ایمان آوردند و بگوید به پسر رعایا رعایای کی و بگوید

أَطْرَفًا وَأَسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

انظره به ما بگرا و سمعند سخن یا مبر و برای کافر عذاب دردناک است

مَا يَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

نوسب نمی دارند کسانی که کفر و پرستند از اهل کتاب و نه مشرکان

أَنْ يُدْرِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ

که غرض فرستاده بود بر شما هیچ چیزی از رسوا بر او نی حال که خاص می دهد

بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

به رحمت خود کسی را که بخواهد و الله دارای بخشش بزرگ است

مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا

هر آنچه نسخ کنیم از بهای یا از یاد ببریم آن را می آوریم بهتر از آن یا مانند آن را

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۶﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ

ایا نمائستی که بی محاسبه بر هر چیزی مولاست؟ ای نمائستی که بی محاسبه از آن بوسی

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَحْكُمَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

فرمانروایی آسمان ها و زمین و برای همه و هیچ

وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۷﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْتَأْذِنُوا رَسُولَكُمْ

کارساری و نه هیچ پیوری؟ یا اینکه می خواهید که درخواست کنید از پیامبران

كَمَا سُئِلَ مُوسَى مِنْ قُلٍّ وَمَنْ يَسْتَدِلُّ الْكُفْرَ وَالْإِيمَانَ

چنان که درخواست شد از موسی پس از این؟ و کسی که حایکترین کند کفر به جای ایمان

فَقَدْ صَدَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۱۸﴾ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ

پس به راستی گم کرده است قیافه راه و دوست ندارد بسیاری از

الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسًّا

کتاب که بازگرداند شمار پس از ایمان به خط کافران از روی حسدی که

مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِمَّنْ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا

از مرد خودش است پس از آنکه برای آنها حق پس عفو کنید

وَأَصْفَحُوا حَقَّ يَأْنِي اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و گدازد صاف تا بیاورد الله فرمانش را همانا الله بر هر چیزی تواناست

﴿۱۹﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقِيمُوا لِلْأَنْفُسِ

و برپا دارید نماز را و بپردازید زکات را و هر آنچه پیش می هرستید برای خودتان

مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

از یکی خواهید یافت آن نزد الله بی گمان الله به آنچه می کنید بسی بیناست

﴿۲۰﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَى

و گفتند هرگز در نیاید به بهشت مگر کسی که یهودی یا مسیحی

تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

این آرزوهای آنان است بگو بیاورید دلائل را اگر هستید

صَادِقِينَ ﴿۲۱﴾ تَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ

راستگوین پس هر کسی که روی خود را به الله و جویس و الله در حالی که او نیکوکار باشد

فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۲﴾

پس برای اوست پاداش وی نزد پروردگار و نه ترس است بر آنان و نه اندوهگین می شوند

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَ الْنَصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ
و گفتند یهودیان نیستند مسیحیان بر چیزی ایستادند و گفتند مسیحیان

لَيْسَ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ
نیستند یهودیان بر چیزی ایستادند حال آنکه آنان می خوانند کتاب الهی را همین گفتند

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ **قَالَ اللَّهُ** يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
کسانی که دانشی ندارند مانند سخن آنان را پس **الله** داوری می کند میانشان روز رستاخیز

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ
در آنچه که در آن اختلاف می کردند ﴿۱۱۳﴾ و کیست ظلمکارتر از آن کسی که باز دارد ایوانها را مسجدهای

اللَّهُ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ
الله از آنکه یاد شود در آنها نام او و بکوشد در ویرانی آنها؟ آنان نمرود

لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
برایشان که در آیند در آنها مگر (به حالت) ترسندگان برای آنان در دنیا خواری است

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ **وَاللَّهُ** الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
و برای آنها در آخرت عذابی بزرگ است ﴿۱۱۴﴾ **و الله** از آن است مشرق و مغرب

فَاتَيْنَا نُولُوا فَمَنْ وَجَّهَ **اللَّهُ** إِبْرَ **اللَّهُ** وَسِعَ عَلَيْهِ ﴿١١٥﴾
پس به هر سو روی کنید همان جا روی **الله** است همانا **الله** گسترده (دشمنی) پس داناست ﴿۱۱۵﴾

وَقَالُوا أَخَذَ **اللَّهُ** وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
و گفتند گرفت **الله** فرزندی را منزله است او بلکه از آن اوست هر چه در آسمانها

وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ ﴿١١٦﴾ يَدْبِعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
و زمین است همگی برای او فرمانبردارند ﴿۱۱۶﴾ پدید آورنده آسمانها و زمین است

وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
و چون حکم کند کاری را پس فقط گوید به او باش پس درنگ می شود ﴿۱۱۷﴾ و گفتند کسانی که

لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا **اللَّهُ** أَوْ نَأْتِيَنَا آيَةً كَذَلِكَ
دانشی ندارند چرا سخن نگوید یا ما یا نیاید برای ما نشانه ای؟ اینچنین

قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَّهَتْ **قُلُوبُهُمْ**
گفتند کسانی که پیش از آنها بودند همانند سخن آنان را تشبیهت **قلوبهم** دل هایشان

قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
به درستی که ما روشن داشتیم نشانه ها را برای گروهی که یقین دارند ﴿۱۱۸﴾ همانا ما فرستادیم تو را

بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾
به حق نوحی که مژده دهنده و هشدار دهنده ای و از تو پرسیده نمی شود درباره **اصحاب الجحیم** دوزخیان ﴿۱۱۹﴾

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنْ
وهرگز خوشنود نمی شوند از تو یهودین و نه مسیحیان تا آنکه پیروی کنی از آیین آنها بگو ای کمال
هَدَىٰ **اللَّهُ** هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ
(ایها هدایت الله است که هدایت او حق است و اگر پیروی کنی از هوس ایشان پس از آنچه آمد برای تو
مِنْ أَعْلَمَ مَا لَكَ مِنْ **اللَّهِ** مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۰﴾ الَّذِينَ عَاتَيْنَهُمْ
از دانش و وحی نباشد برای تو از سوی الله هیچ دوست و یاور
الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ
کتاب الهی را می خوانند آن را چنان که سزاوار خولفتش است آنان ایمان می آورند به آن و کسی که کفر ورزد به آن
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۱﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعَقْدِ
پس آنان همان زیان کارانند ﴿۱۱﴾ ای ای کسانی که ایمان آورید تعهد مرا که
أَنعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۱۲﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا
آورانی داشتم بر شما و اینکه برتری دادم شما را بر جهانیان (مصریان) ﴿۱۲﴾ و پروا کنید از روزی که
لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنفَعُهَا
کفایت نکند هیچ کسی از هیچ کس چیزی را و پذیرفته نشود از وی هیچ جایگزینی و سود ندهد برای او
شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۱۳﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ آلِ إِبْرَاهِيمَ **رَبَّهُ** بِعَهْدٍ
شفاعتی و نه آنان یاری خواهند شد ﴿۱۳﴾ و ایاد کید انگاه که از خود ابراهیم را پروردگارش با کلماتی الراهبش هاجرا
فَأَتَيْنَهُنَّ قَالِ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالِ وَمِنْ دَرَجَاتٍ قَالِ
پس نوبه انعام رسیدن به او اله افروزد همانان قرار دهیم تو را برای مردم پیشوای الراهب گفت و از درجتهای من است ۹ فرمود
لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿۱۴﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ
نرسد به عهده من به ستمکاران ﴿۱۴﴾ و ایاد کید انگاه که قرار دادیم خاندان کید را بایگاهی برای مردم
وَأَمَّا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًًّٰ وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
و (ایگاه الهی) و اکتیم و برگزید از جای ابراهیم نمازگاهی را و سفارش کردیم به ابراهیم
وَأَسْمِعِ أَنْ طَهَّرَا بَيْتَ الْطَّائِفِينَ وَالْمُكَفِّينَ وَالرُّكَّعِ
و اسماعیل که پاکیزه گردانید خانه ام را برای طواف کنندگان و مستکفیان و رکوع کنندگان
السُّجُودِ ﴿۱۵﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ **رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْدُ
سجده گزار ﴿۱۵﴾ و ایاد کید انگاه که گفت ابراهیم پروردگارم قرارداده اینجا را سرزمینی امن و روزی ده
أَهْلَهُ مِنَ الشَّجَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ **بِاللَّهِ** وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالِ وَمَنْ كَفَرَ
ساکنانش را از محصولات هرکسی که ایمان آورد از آنها به الله و روز و پسین الله گفت و کسی که کفر ورزد
فَأَمْسَعَهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿۱۶﴾
بهر همت می گردانمش اندکی سپس ناچار می گردانم او را به سوی عذاب آتش و بد بازگشتگاهی است ﴿۱۶﴾**

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيْلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ
وَلَا كُنْدَا آنكه كه بالا می برد ابراهیم و یاسعهارا از خانه کعبه ایسا بروردگار ما بپذیر
مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِیْمُ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَیْنِ
از ما همانا تو خود آن شنوای دانایی ایسا بروردگار ما و قرار ده ما را دو فرما مبردار
لَكَ وَمِنْ ذُرِّیَّتِنَا اُمَّةٌ مُّسْلِمَةٌ لَّكَ وَارِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَیْنَا
برای خودت و از فرزندان ما گروهی فرما مبردار را برای خود بپذیر و پندار ما شیعیان پرستشمن را و برگرد بر ما از سر مهربا
اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِیْهِمْ رَسُوْلًا
همانا تو خود آن توبه پذیر مهربانی ایسا بروردگار ما و برانگیز در میان آنان پیامبری را
مِّنْهُمْ یَتْلُوْا عَلَیْهِمْ اٰیٰتِكَ وَیُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَ الْحِكْمَةَ
از خودشان که بخواند بر آنان آیه هایت را و یاموزد به آنان کتاب و حکمت را
و یُزَكِّیْهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ وَمَنْ یَّرْعَبْ عَنْ
و پاکشان سازد همانا تو خود آن پیروز مستعجده کاری و چه کسی دوی برمی ناید از
مَلَةِ اِبْرٰهٖمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَقٰتَهُ فِی الدُّنْیَا
این ابراهیم جز کسی که به سبکسری کند خودش را در حالی که به راستی برگزیدیم ما او را تو سبا
وَاِنَّهُ فِی الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِیْنَ اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ اَسْلِمْ
و پس گمان او در آخرت از شایستگان است ایسا کنیدا نگاه که گفت به او بروردگار من تسلیم باش
قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّی الْعَلَمِیْنَ وَوَصَّی بِهَا اِبْرٰهٖمُ یٰبُنُو
گفت تسلیم شدمم برای پروردگار جهانیان و سفارش کرد به آن افراسلم برای ابراهیم پسران خود را
و یَعْقُوْبُ یٰبُنُو اِنَّ اِلٰهَکُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ اَصْطَفٰی لَکُمُ الدِّیْنَ فَلَا تَمُوْثُنَّ اِلَّا
و یعقوب ای پسران من همانا الله یوگزید برای شما این دین را پس زهار نصیرید مگر
وَأَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ یَعْقُوْبُ
در حالی که شما فرمانبران او باشید با اینکه بودید شما گواهانی هنگامی که فرا رسید یعقوب را
اَلْمَوْتُ اِذْ قَالَ لِیْنِیْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْۢ بَعْدِیْ قَالُوْا نَعْبُدُ
مرگ آنگاه که گفت به پسرانش چه می پرستید پس از من گفتند می پرستیم
اِلٰهَکَ وَاِلٰهَ اٰبَآیْکَ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمَاعِیْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا
الله تو را و الله ابراهیم و اسماعیل و اسحاق را که الهی
وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُّسْلِمُوْنَ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا
یکانه است و ما برای او فرمانبرائیم آنان گروهی اند که در گذشتند برای ایشان است
مَا کَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا کَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُوْنَ عَمَّا کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ
آنچه به دست آورده اند و برای شماست آنچه به دست آورده اند و از شما پرسیده نمی شود از آنچه آنان می کردند

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

و گفتند باشید یهودی یا مسیحی که هدایت یابید بگو [هرگز] مائیکه ابروی می کمال این ابراهیم را

حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۳۵﴾ قُولُوا ءَاسَمَا بِاللّٰهِ وَمَا

که حق گرا بود و نبود از شرکان بگویند ایملن آوردیم به الله و آنچه

أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا إِلَّا بِرِزْقِهِ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

فرورستاده شده است به سوی ما و آنچه فرورستاده شده است به سوی ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب

وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ

و اسماعیل - به کل یعقوب و آنچه داده شده است به موسی و عیسی و آنچه داده شده است به پیامبران دیگران

مِنْ رَبِّهِمْ لَا تَفَرِّقْ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَتَحْنُ لَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۶﴾

از جانب پروردگارشان فری نمی گذاریم میان هیچ یکی از آنان و ما تنها برای او فرستادیم

فَإِنْ ءَاسَمُوا بِعِمْلٍ مَّا ءَامَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا

پس اگر ایملن آوردند به مقصد آنچه شما ایملن آورید به دل پس به راستی هدایت یافتند و اگر روی برتافتند پس جز این نیست که

هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

آنان در ستیزند پس به زودی کفایت می کند تو را از گزند آنان الله و او آن شنوای داناست

﴿۱۳۷﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ صِبْغَةً وَتَحْنُ لَهُ

ایملنید رنگارنگی الله را و کیست نیکوتر از الله در رنگارنگی و ما فقط او را

عَبِيدُونَ ﴿۱۳۸﴾ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ

پرستندگان گایم بگو آیا چون و چرا می کنید با ما در امر الله؟ حال آنکه او پروردگار ما و پروردگار شماست

وَلَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَتَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۳۹﴾ أَمْ

و برای ماست کردارهایمان و برای شماست کردارهایتان و ما تنها برای او اخلاص درازانیم یا اینکه

تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

می گویند همانا ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب

وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ

و اسماعیل - به کل یعقوب بودند یهودی یا مسیحی بگو آیا شما داناترید یا الله؟

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ

و کیست ستمکارتر از کسی که پنهان دارد شهادتی را که نزد اوست از جانب الله؟ و نیست الله

يَغْفِلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۰﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ

بی خبر از آنچه می کند آنان گروهی اند که در گذشته اند برای آنان است آنچه به دست آوردند

وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۱﴾

و برای شماست آنچه به دست آورده اید و از شما پرسیده نمی شود از آنچه آنان می کردند